

INTRODUCCIÓ

El 9 i 10 d'octubre del passat 2008 va celebrar-se el tretzè any de debats i col·loquis en la sala de plens de Consell Comarcal d'Osona, convocats anualment per l'Ajuntament de Vic, el Consell Comarcal d'Osona, la Societat Catalana de Filosofia i la Universitat de Vic. Aquest any s'incorporava en l'organització dels Col·loquis la Societat de Filosofia del País Valencià, una representació de la qual encapçalada pel seu president, el Dr. Enric Casaban, intervingué en el transcurs de les sessions.

S'iniciaren amb els parlaments del President de la Societat Catalana de Filosofia, el Sr. Ignasi Roviró, del President del Consell Comarcal d'Osona, el Sr. Miquel Arisa i del primer Tinent d'Alcalde i regidor de cultura de l'Ajuntament de Vic, el Sr. Xavier Solà.

El primer àmbit de treball va obrir-lo la ponència del Dr. Jordi Sales, degà de la facultat de Filosofia de la Universitat de Barcelona, que sota un títol tant cabdal com Hermenèutica i modernitat, repassà críticament els diversos límits de la modernitat com a període històric i analitzà diverses concepcions a l'entorn de l'anomenada postmodernitat. Acabada la lliçó i el col·loqui posterior, s'obrí les habituals aportacions de professors i assistents que versaven sobre diverses òptiques de la modernitat. Com ja és costum en els Col·loquis de Vic, les intervencions són riques i suggerents i s'allarguen fins fins ben entrat el vespre.

La segona sessió, que agrupava les intervencions a l'entorn de la modernitat, les ciències i les arts, va ocupar tot el matí del divendres dia 10 i es va clausurar amb una ponència i una lliçó de cloenda. En la ponència, el catedràtic de la

Universitat La Sapienza, de Roma, Giuseppe Di Giacomo va abordar els elements essencials que permeten fer el pas d'un art modern a un art contemporani, per aquesta qüestió es centrà en aquells trets claus que aporten pensadors que han marcat el nostre present com per exemple Adorno. La lliçó de cloenda la dicta el professor de la Universitat de Barcelona, Conrad Vilanou, catedràtic de pedagogia, que mostrà als assistents la importància de l'esport en la modernitat, i ho exemplificà amb una pràctica esportiva molt rellevant: el tennis, al qual qualifica de més que un joc.

Acabem agraint el suport reiterat de les institucions organitzadores i col·laboradores dels Col·loquis de Vic, les persones que els fan possible des d'aquestes institucions, i la generositat del Sr. Antoni Bover (UPC), que any rere any il·lustra amb una bella fotografia seva la portada dels nostres col·loquis.

Ignasi Roviró i Josep Monserrat